

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)Frank Saksik, President
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.J. Lepša, Sec.
Editor
Advertisement on Agreement

46th Year

ISSUED EVERY DAY EXCEPT SUNDAYS AND HOLIDAYS

ADVERTISING

Subscription Yearly \$2.

"GLAS NARODA" JEVRJA VSEKI DAN IZVZEMŠI NEDELJU IN PRAZNIKOV

'GLAS NARODA', 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
TELEPHONE: CHelsea 6-1242

FINSKA

V tork je bila preklicana rusko-finska nenapadna pogodba. Osemnajstideset ur po tistem se je izvršil napad. Stalinu se je tako mudilo, da ni niti čakal, kaj bo Finska odgovorila na njegovo noto.

Predno je bila nota poslana, je Rusija mobilizirala svojo armado in mornarico. Vojanstvo se je približalo rusko-finski meji. Brodovje je manevriralo v Finskem zalivu. Navzite temu je Molotov, sovjetski komisar za vnanje zadeve, odločno zanikal očitke, da namerava Rusija napasti in zavzeti Finsko.

Ruske uradne radio postaje so nesramno grdile najvišje finske uradnike. Imenovale so jih "garjeve pse, klovne in bastarde."

Ruski radio je dopovedoval Fincem, da je edinole dobro dejanje, ki ga lahko storita predsednik Finske in finski vnajni minister, da se obesita, češ, da "nihče noče živeti v deželi, kjer domujejo taki prasiči."

Molotov je izjavil po radio, da bi se Rusija morda pogajala z novo vlado, dočim noče imeti nobenega opravka z ljudmi kot sta Errko in njegov prijatelj Cajander.

Slično je govoril Hitler, predno je napadel Avstrijo, Čehoslovaško in Poljsko.

Saj se menda spominjate, kako odločno je poudarjal, da noče razpravljati s Schuschniggom, Benešem in Beckom.

Rusi so hodili v pravo šolo in so se hitro naučili.

Toda zakaj se je Rusom tako mudilo? Čemu niso mogli počakati, da bi Finei zadovoljivo odgovorili na noto in izpolnili vse ruske zahteve?

Odgovor na to je lahak. Stalin in Molotov nista hotela mirne poravnavne.

Švedska progresivna ljevska stranka izdaja list "Aftonbladet", ki se ga finska vlada večkrat poslužuje kot svojega glasila v mednarodnih zadevah.

Ta list je objavljal v torki članek, v katerem je rečeno, da je bila pripravljena Finska v vseh ozirih popustiti. Stalin je to dobro vedel, navzite temu je pa izsilil krizo, ki se je iz premenila v katastrofo.

Finski kabinet je uvidel brezupnost odpora proti Rusiji. Njene bojne ladje so bile že razvrščene ob finski obali. Deljal je, da bo točno obrazložil svoje stališče ter bo storil vse za pomirjenje razburjene sosedje. Finska vlada bo že tako napravila, da ne bo pretila Leningradu ali kateremukoli delu Rusije kakšna nevarnost.

Finska vlada je bila pripravljena dokazati, da so sovjetske obdelovitve brez vsake podlage; da Fini niso streljali preko meje in da niso usmrtili oziroma ranili nobenega ruskega vojaka; da je bila ob času, ko se je po zatrdilju Rusije završil finski napad, finsku artillerijo oddaljena najmanj petindvajset kilometrov od ruske meje.

Toda vse skupaj ni nič pomagalo. Rusija je napadla Finsko.

Rusija, ki ima poldruži milijon aktivnih vojakov, šestmilijon izvezbanih rezervistov in osemdeset tisoč mož v zračni službi, je napadla Finsko, ki ima devetindvajset tisoč aktivnih vojakov, dvesto šestdeset tisoč rezervistov in tisoč tristo mož v zračni službi.

RUSI POSTAVILI VLADO NA FINSKEM

(Nadaljevanje s 1. str.)

Vpeljan bo 8-urni delovnik, plače bodo povišane, najemni na za delavec bo znižana in delaveci bodo vsako poletje imeli dva tedna počitnice.

Veleposvetstva bodo zaplenjena in bo zemlja razdeljena med revne kmete.

Kmetom bodo odpuščeni zaostali davki.

Vlada bo v vsakem oziru pomagala v gospodarskem oziru revnim kmetom s tem, da jim bo dala zemljo, ki bo vzeta velenoposvetnikom.

Preosnovane in nanovo bodo zidane šole za delavske otroke.

PREDSEDNIK OBSOJA SOVI, RUSIJO

(Nadaljevanje s 1. str.)

miroljubno izprijevalo, vseled tajnik Hull mnjenja, da tak katerega ameriški narod in korak ne bi bil primeren. Pač ameriška vlada spoštujeta finški narod in razglasil za Rusijo embargo na orožje.

WASHINGTON, D. C., 1. dec. — Navzite temu, da se oglasijo nekateri kongresni, da bi Zlružene države z Rusijo prekinile diplomatske zvezne, sta predsednik in državni.

Iz Slovenije

POSKUS POŽIGA

Nedavno bi bil v Studencih nastal velik požar, katerega je podtaknila zlobna roka. Tekstilni delavec Viljem Goršek je iz neznanega vzroka zažgal na hiši, ki je last upokojenih železničarjev Vinka Babiča in Tomaža Goloba, na podstrešju zezboj s papirjem, potem pa je odšel v kletno drvarnico ter tam zažgal kup drva. Na obeh krajinah je gorelo že z velikim plamenom, ko so domači nevarnost opazili ter so z velikim naporom sami pogasili požar. Poklicani so bili orožniki, ki so našli požigalec skritega v drvarnici. Na vprašanje, zakaj je zažgal, je odvrnil: "da to on sam ve, drugega pa nične brig." Orožniki so ga aretirali, ter oddali sodišču. Goršek je šele pred nekaj dnevi prišel nazaj iz Novojuge, kamor je bil svoječasno skrivaj nognil.

DESETIČ V SMRT

35-letni brezposeln elektritek Rudolf Pavan, stanovanec v Ljubljani, si je hotel na originalnem način končati življenje. V Metelkovi ulici je prislonil kolo ob drevo, stopil nanj in se obesil. Kolo je sunil z nogo proč. Opazili so ga takoj ljudje in ga rešili. Ko je stražnik ugotovil njegovo identiteto, je videl, da ima pred seboj trdovratnega samomorilnega kandidata, ki si je hotel že 10-krat končati življenje.

IZSLĒDENA DIVJA LOVCA

Z Vrhniko poročajo 8. nov.:

V gozdu je bil obstreljen polovskem čuvaju posestnikov sin Matevž Samotorčan iz Male Ligojne pri Vrhniku, ko je nabiral gole. Sedaj pa poročajo, da Samotorčan v gozdu ni nabiral samo gob, marveč da je kot divji lovec v gozdu rad zaledoval 1 divjadično. Že delj časa so namreč lovski čuvaji iz Vrhniku zasedovali divje lovece, te dni, ko je snežilo in ko je bilo vreme kota nalaže za njihovo početje v gozlovi, so sklenili tudi čuvaji napotiti se v gozd nad Ligojno. Lovska čuvanja Ivan Štular in Ivan Cankar sta odšla v revir Velike in Male Ligojne in iskala sled po snegu. Že sta nameravala kreniti v drug revir, ko je bližu nekje nemudoma počil strel. Cankar je takoj odšel tja, odkoder se je slišal strel. Štular pa je zastražil pot. Cankar je kancu izselil v gozdu dva divja loveca, ki sta baš imela na tleh srnjaka. Cankar je sto-

pil izza drevesa, za katerim se je skrival in pozval divja loveca naj odložita orožje. Seveda pa čvaja lovec nista poslušala, marveč sta se pognala v beg. Čuvaj je skočil za njima, a mu je na slegom pokriti strmlji spodrsnilo, da je padel. V tistem trenutku se mu je tudi sprožila puška in je enega izmed divjih lovev pogledil strel v nogo, česar pa Cankar ni vedel. Divja loveca sta potem izginila v smrekovem gozdu, a Cankar je enega spoznal. Bil je Tome Bogataj iz Ligojne, ki sta ga čuvaja prijavila orožnikom. Ko so ga zaščevali, ni hotel ničesar priznati. Hotel se je zopet izmaznil, ker so mu je to že večkrat posrečilo. Tedaj pa so orožniki dobili obvestilo, da je prišel ranjeni divji lovec Matovž Samotorčan iskat pomoči k zdravniku na Vrhniku. Ta koj so aretirali tudi njega in je Samotorčan gladko priznal, da sta bila z Bogatajem skupaj na lovu in da je Bogataj ustrelil srnjaka. Divja loveca se hoča moral zagovarjati pred sodiščem.

OBSTRELJEN

Mariborska bolnišnica je sprejela 22-letnega dñmarja Jožeta Kamenščka iz Ligojne pri Ločah. Kamenšček se je v družini svatov vrátil iz cerkve, kjer se je poročil. Na poti proti domu pa so svate napadli hudi psi nekega posestnika ob cesti. Svatje so se posopetali, kar je posestnik tako uježilo, da je segel po samokres in pričel streljati na svate, pri čemer je zadel ženina v desno stran pni.

HUDA NESREČA

Iz Vač poročajo o dveh nesrečah, ki sta zadeli priljubljeno Brodarjevo družino. Ko je gospodar spravljal drva, je prišel pod kolesa in mu je voz šel preko prsi. Nesrečne je v četr ure poškodbam podlegel. Naslednji dan pa je v družini zgorel kozolec, ki je bil poln zaloge. Menda ga je po neprevidnosti zažgal kak berač, ki je v njen prenočeval. Poškodovan Brodar je bil star 53 let in si je nedavno kupil malo posestvo.

Z A P O N A R E J A N J E

KOVANCEV

Že pred leti na 5 let ječe obsojeni ponarejalec denarja Lojze Župelj, iz Trbovlja, po poklicu commentarsi delavec, je bil pred malim kazenskim senatom v Ljubljani vnovič obsojen.

DARILNE POŠILJATVE

v Jugoslavijo

100 Dinar.	—	\$ 2.50
200 Dinar.	—	4.80
300 Dinar.	—	7.00
500 Dinar.	—	11.25
1,000 Dinar.	—	21.75
2,000 Dinar.	—	43.00

ZARADI RAZMER V EVROPI so bile naše zverve za denarne pošiljatve v Jugoslavijo začasno prekinjene. Sedaj pa smo dobili novo zverzo, po kateri je mogoče našim rojakom vstreći in denar varno pošiljati. Vendar je bila nam povisena cena, ker se stroški za pošiljanje po tem potu mnogo višje.

Opozarjam tudi, da se sem in tam more kaka pošiljatev zaradi evropskih razmer zakonski.

ZA NJUNO POŠILJATEV POSLUŽITVE SE "CABLE ORDER". — DOPLAČATI JE TREBA SI — ZA VSAKO POŠILJATEV V JUGOSLAVIJO

SLOVENIC PUBLISHING CO.
:: : POTNIŠKI ODDELEK :: :
216 West 18th Street, New York

BLAZNIKOVA Pratika za leto 1940

Cena 25c
s poštnino vred.

"Glas Naroda"

216 West 18th Street
New York, N. Y.

Peter Zgaga

POROČANJE

V listu večkrat citate dopis ali oglase, v katerih posamezniki in društva priporočajo svoje prizorišči.

Vse je natančno povedano: katera društva bodo sodelovala, kateri pevci bodo nastopili, kdo bo raztezal meh, kakšna bo pijača in kakšne klobase.

To je natančno povedano: katera društva bodo sodelovala, kateri pevci bodo nastopili, kdo bo raztezal meh, kakšna bo pijača in kakšne klobase.

Citatelji po drugih naselbinah nestrpno čakajo, hoteč zvedeti, če je bilo res tako, kot je bilo opisano oziroma oglašeno, da ne prizakajo mitične veselice, ali ne; če so se postavili ali so ga polomili, če je bilo petje res kaj vredno ali zanimljivo; če je godec plesalec ali le samemu sebi godec; če je bila pijača res kaj prida in če so klobase delale čast svojemu slavnemu imenu.

Je sicer nekaj izjem, v splošnem je pa vedno tako. Ali ni dolžnost dopisnika, ki je z vsemi štirimi agitiral, ali ni njegova dolžnost, dva ali tri dni po prizorišču sestki in mizi in napisati kratko poročilo?

Natančneje bo še pozneje poročeno.

S pesvskim bratskim pozdravom,

Anthony Svet, poročalec in član tega zborna.

VOLITVE V ELY, MINN.

Mestne volitve bodo dne 5. decembra za aldermane in solnika ter "special" solnika.

Kandidatov je, da nič koliko.

Slovenski za aldermane je šest in za podsodnika trije. Poleg tega je kandidatov druge narodnosti v vrtinu političnega kolesa.

Vremeni imamo tu gori, da lepšega ne more biti. Pravijo, da tako lepe jeseni-ni bilo že 60 let. Nič bi ne bilo napačno, če bi bilo tako do Božiča.

Sedaj imamo tu sezono krvavih klobas. Tam enkrat po Božiču se bo zaprla, ko bodo zadržali.

Pozdravljeni.

J. J. Peshel.

Pred leti se je pripeljal zanimalni slučaj. Bohelen rojak je visoko gori s severa sporodil, da je šel iskat zdravje v tankajošno bolnišnico. Sporočil je kar tako iz dolgega časa, brez kakšnega posebnega namena. Še isti teden sta ga obiskata rojaka iz bližine, ki sta slučajno čitali v listu tisto stvar. Ce bi molčal, bi moral dolgo mesec med tajci preživeti, tako sta ga redno obiskovala in ga z dovoljenjem zdraviliškega ravnatelja večkrat peljala z avtomobilom v mesto.

Slovenski list je mogočna prijateljska vez, ki veže naše ljude v tej prostorni delželi.

</div

Kratka Dnevna Zgodba

NOČ V SERPENTINAH

Na svojem potovanju sva prehrodiča že vso Dalmacijo, pošteno sva se naveličala vročih sončnih dni, enolične pokrajine; ko dragocena čipka, rezanezana morja in mrljško iščev, stisnjene in živalskih mest in ubranih ribiških vasi; od povsod sva odnešla toliko različnih vtisov, ki so se zgrinjali v neskončno glasen spomin. Toda nisva se nstavljala pri njem, marveč hitela naprej in hrepela po neudni spremembji, po drugem ozraju, drugačnem soncu in novih obrazcih.

Zivela sva v pričakovanju fista neznanega sveta, ki se bo odpri pred nama kot božji čudež, kakov se je prve dni pred nama odpiral primorski svet.

Ko sva vozila po muhastih ovinkih Boke Kotorske, sva se ozirala v sive stene črnogorskih gora ki so vstajale proti nama na večernem nebu kot presojna pravljena bitja. Povarovala sva se o doživetjih in vtiših, ki naju čakajo za tistini stenami.

V Kotor sva prišla že bližiči. Komaj, komaj sva nalašča ozka mestna vrata — nekajkrat sva šla že mino njih po obalni cesti naprej — in našla primerno gostilno, kjer sva si odpocila od dolge vožnje.

Medtem pa ko nama je zgovorni go-tišničar pripravljal večerjo, sva pohitev v mestu, da še zadnjikrat zaživita v tem čudovitom večernem življenju obalnih mest. Nekaj časa sva hodila po ozkih ulicah in skušala najti v njih svojke-deže, njih svojskega značaja, katerega glavna poteza mora biti čudovita nadarjenost za politiko in zdodovino.

Pa naj bova kmalu vse dočneje videla! Namenila sva se namreč, da bova še to noč peš vleka kolesi po znamenitih serpentinalih v novi svet. Tako se nam je imdilo; in kdo bi se v strašni dnevnim vročini mučil v skalah!

Ob desetih — kako dolgo sva se zasedela pri teh neskočnih pogovorih — ko je vestni gospodničar že zapiral svoj prosti lokal, sva se odpravila na pot.

Uredila sva bila že poprej svoje popotne zapiske, pregledala karto in vprašala sem in tja za cesto. Za nočni miraz sva se malo topile oblike. Drugo sva imela vse v redu, dovolj korajže, dovolj veseloga pričakovanja, dovolj volje, da nama ne bodo oči skupaj lezle; bila je mirla in jasna poletna noč.

Po veliki cesti za mestom se je motalo ljudi na večernem izročilu, da sva mogla pravčasi proditi naprej. V

hajam k maši dan za dnem in ki s svojo lepoto in tišino spremlja moje molitve. Lepa, preprosta dvorana z veliko svetlobe.

Oltar in stene, na katerih nisem v mirku že več mogel razločevati slik, so bile prenapolnjene z rožami in zelenjem. Nisva si mogla kaj, da se ne bi zbrala za trenutek in pokleknila v tih kot. Toliko da sem pretehtal vrednost dneva, ki je umiral, in izpeljal skrivno pršnjo.

Tiho sva hodila še nekaj časa okrog; v sponšnu mi je ostal trdn obraz kamnitne pravoslavne cerkve in dragocena izbranost glavne cerkve. Počasi sva se znašla v redu — v nerelu — ulicu in uličicu, in se vrnila v svojo gostilno, kjer naju je že čakala večerja.

Pričuškovala sva temperamentnim pogovorom suhih Črnogorev, ki so ognjevitno razpravljali o svetovnih in domaćih političnih problemih ali pa se izgubljali v zdodovinskih razglabljajilih. Mlada pa sva iz njih besed skušala skonstruirati podobo njih svojke-deže, njih svojskega značaja, katerega glavna poteza mora biti čudovita nadarjenost za politiko in zdodovino.

Pa naj bova kmalu vse dočneje videla!

Namenila sva se namreč, da bova še to noč peš vleka kolesi po znamenitih serpentinalih v novi svet. Tako se nam je imdilo; in kdo bi se v strašni dnevnim vročini mučil v skalah!

Ob desetih — kako dolgo sva se zasedela pri teh neskočnih pogovorih — ko je vestni gospodničar že zapiral svoj prosti lokal, sva se odpravila na pot.

Uredila sva bila že poprej svoje popotne zapiske, pregledala karto in vprašala sem in tja za cesto. Za nočni miraz sva se malo topile oblike. Drugo sva imela vse v redu, dovolj korajže, dovolj veseloga pričakovanja, dovolj volje, da nama ne bodo oči skupaj lezle; bila je mirla in jasna poletna noč.

Kakor da bi bil padel spanec od naju, sva se z novim veseljem zagnala v strmino in sprejemala nase napor. Prva velika serpentina, ki jo nikar ni hotelo biti konec, naju je privedla nad Kotor in nama ga pokazala v izbrani nočni lepoti. Mesto je sijalo daleč pod nama — kako sva se veselila, da sva prišla že tako visoko — v nočnih lučih kakor gosto ozvezdje in obrežna cesta je bila samo ravna vrsta svetlih krogov. Videla sva v določ-

svetlobi cestnih svetilk razbarvili obrazzi, hruške, kretanje, življenje neprestano govorjenje.

Nato, kakor bi odrezal, saj notra bela cesta, rabil napeta v breg. Zadihnila sva svobodno, spet sva bila v svojem elementu neskončna cesta, ki se spaja z vsemi potmi zemlje, ki vodi in vabi naše hrepene v nove svetove.

Prav počasi sva se vzpenjala. Zakrivale so naju sene grmovja in gričev. Polotila se naju je pridomst in izmučenost tistih prvih nočnih ur, ki ležejo na človeku ko mora Začenjanja sva razgovore o načrtu teh držnih serpentin, ki bi jih danes nihče več ne gradili, ampak bi si izbral prijoravnješje poti, o lepih in široki cesti, ki je kar pričakovala nisva; računalna sva koliko bova še hodila do vrha. Pa ravno to računanje naju je spravilo v slabo voljo, ko sva vidiela, kako daleč sva že pod vrhom; saj še na pravih serpentinalih nisva.

Cesta se je v velikih ovinkih izgubljala v temo. Postajala sva ne-trpna. Mar tako počasi hodila? Molče sva korakala in mislila na puste ure, ki jih bova še prebila na tej poti. Končno sva vendarje prišla na križišče. To mora biti že precej visoko, sva si mislila. Koliki del višine, ki jo bova moral prenavigati? Prva cesta na desno drži v Tival, drugo v Budovo, najina pot pa se vzpenja strmo v klanci; kako sva se razveseliла da se je odprla pred nama in sva bila rešena nadležne teme. Pred nama se je razprostiral Tivalski zaliv, ki se je v noči zle poleben razigranim kosom megle. Doli iz ravnine se je slišalo strašno regljanje žlab. Bledi mesec je pravkar vzšel nad nama, posvetil pot. Nebo nad nama je bilo čisto jasno in lahko kakor kralja angel: vse se je pred njenimi očmi spremenjalo v lepo pravljico.

Kakor da bi bil padel spanec od naju, sva se z novim veseljem zagnala v strmino in sprejemala nase napor. Prva velika serpentina, ki jo nikar ni hotelo biti konec, naju je privedla nad Kotor in nama ga pokazala v izbrani nočni lepoti. Mesto je sijalo daleč pod nama — kako sva se veselila, da sva prišla že tako visoko — v nočnih lučih kakor gosto ozvezdje in obrežna cesta je bila samo ravna vrsta svetlih krogov. Videla sva v določ-

je v teh dneh stopila mlada plavolasa gospodična ob strani skrbno oblecenega, sivilskega gospoda, ki je nadomeščal ženino, v pariški poročni urad.

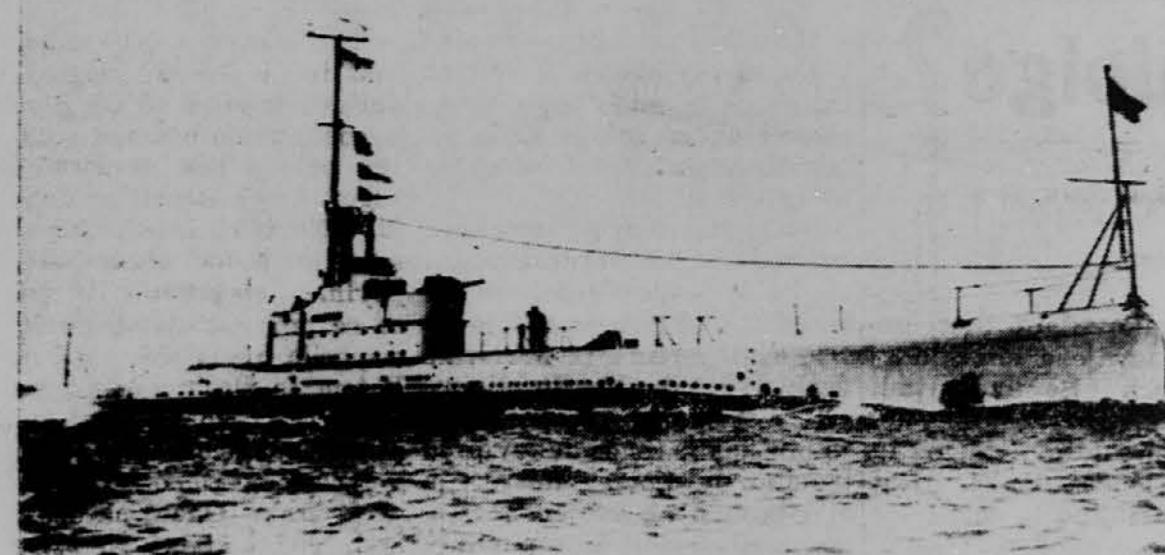
Opravilo se je začelo. Ze je začel dotični uradnik za civilne poroke brati besedilo, ali je ženin voljan poročiti se in ali bo pripoznal nevesto za svojo ženo. Ze je hotel namestnik izjaviti "da" ko so hrupno odprla vrata in prihramoje v sobo mlad vojak, naravnost s fronte, resnični ženin ki se mu je v poslednjem času posrečilo dobiti našo dopusta.

"Jaz sem ženin, jaz moram reči 'da'!" je prekinil ceremonijo in se počival našred poleg srečno susluhajoče se neveste. Toda uradnik se ni dal ugnati, rekoč: "Jaz morem poročiti samo tiste osebe, ki so tu z imenom napisane. Žal mi je — a kar se mene tiče, je tale gospod takaj pravi soprog".

Ob priči sta se zahihitala in ste potegnila 'oviranega' mladega soproga k sebi, ki je smel prisostvovati svoji lastni poroki le kot navaden gledalec.

Po končanem opravilu pa je smel, ne sicer posredno z njim poročeno, vendar resnično svoje soproga sprejeti iz rok učlanega mojstra v svoj občen.

RAZSTRELBA NA ANGLEŠKI PODMORNICI

Prvi lord admiraltej Winston Churchill je v poslanski zbornici naznalil, da je na podmornici "Oxley" nastala razstrelba in se je potopila. Slika nam predstavlja sestrsko podmornico Oberon.

Denarne pošiljatve

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnom kurzu.

V ITALIJU

\$ 6.00	Lir 100
11.85	" 200
17.50	" 300
28.00	" 500
56.00	" 1000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJajo SO NAVEDENE CE NE PODVRŽENE SPREMENIRI GORI ALI DOLI

NUJNA NAKAZILA IZVRSUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOBINO SI.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
TRAVEL BUREAU
216 W. 18th ST., NEW YORK

VOJNA POROKA Z OVIRAMI

Ko je izbruhnila vojna, je živelva tudi navada vojnih porok. V nasprotju z letom 1914 so priglavitev k tem porokam mnogo številnejše ko takrat in marsikom se tako neznanško mudi napraviti iz svoje neveste svojo ženo, da ne počaka na kak dopust, marveč kar koi izbere kakega namestnika zase za poroko.

Tako je tudi neki brivec, ki si je tako želel, da bi se čimprej oženil, preden bi odšel na vojno, naprosil svojega mojstra, naj bi ga pri poroki nadomeščal. Mojstru je bilo to prav in tako se je zgodilo, da

je v teh dneh stopila mlada plavolasa gospodična ob strani skrbno oblecenega, sivilskega gospoda, ki je nadomeščal ženino, v pariški poročni urad.

Opravilo se je začelo. Ze je začel dotični uradnik za civilne poroke brati besedilo, ali je ženin voljan poročiti se in ali bo pripoznal nevesto za svojo ženo. Ze je hotel namestnik izjaviti "da" ko so hrupno odprla vrata in prihramoje v sobo mlad vojak, naravnost s fronte, resnični ženin ki se mu je v poslednjem času posrečilo dobiti našo dopusta.

"Jaz sem ženin, jaz moram reči 'da'!" je prekinil ceremonijo in se počival našred poleg srečno susluhajoče se neveste. Toda uradnik se ni dal ugnati, rekoč: "Jaz morem poročiti samo tiste osebe, ki so tu z imenom napisane. Žal mi je — a kar se mene tiče, je tale gospod takaj pravi soprog". Ob priči sta se zahihitala in ste potegnila 'oviranega' mladega soproga k sebi, ki je smel prisostvovati svoji lastni poroki le kot navaden gledalec.

Po končanem opravilu pa je smel, ne sicer posredno z njim poročeno, vendar resnično svoje soproga sprejeti iz rok učlanega mojstra v svoj občen.

KOLO NARODNIH PLESOV.

Voditelji narodnih skupin prirede v nedeljo 10. decembra v Park Central Hotel, 55th St. in 7th Avenue, velik ples na narodnih skupin. Nastopilo bo 16 različnih narodnih skupin, med njimi tudi naša odlična plešalka Tašanira v raznih jugoslovenskih plesih.

Ples se prične ob 6. zvečer, in bo trajal do polnoči. Nekatrim plesoma se bo moglo pridružiti tudi občinstvo.

Vstopnina je 40 centov.

OGNJENIK ETNA ZOPET BLJUJE

Zladjo "Bear" je admiral Richard E. Byrd odpel proti južnemu tečaju. Ladjo so dva meseca predelovali za ekspedicijo. Slika nam predstavlja ladjo, ko je 17. novembra odplula iz pristanišča v Bostonu na 24-urno poiskusno vožnjo, predno jo je ameriška vlada potrdila za ekspedicijo.

PRATIKE ZA 1940

SMO ZOPET SPREJELI ... JAKO ZANIMIVE SO...NAROCITE TAKOJ VELIKA BLASNIKOVA 25c DRUŽINSKA 25c

Tudi smo zopet dobili direktno iz Ljubljane PRISTEN SLAVNI

"BAHOVEC
PLANINKA

ZDRAVILNI ČAJ

Najbolje sredstvo zoper bolezni želodeži, jetre, zole, črevnej in melurja. Urejuje, utrujuje in čisti kri ter dejstveno nove moći in energijo. Zoper zaprije in slabu prehrano ni boljša. Slovi tudi kot splošno zdravilo za ženske, se posebno v prestopnih letih. Cena 1 skatija \$1.25, 3 skatije \$2.95

MARIJA CELJSKE ŽELODČNE KAPLJICE:

Cena male stekl. 50c, velike \$1.25

SVEDSKIE KAPLJICE, za želodce, črevni in vročice: Cena male stekl. 50c velike \$1.25

Poština imenovanega blaga je prosilna.

Z vsakim narocilom od \$1.25 ali več posljemo zrazen zastoj na lepi viki STEVE MOHORKO CO.

704 SO. 2nd STREET
NEW YORK, N.Y.

V PREDPRODAJ

Slovensko Amerikanski Koledar za I. 1940

Za 50 centov
dobite

160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA — POVESTI, ČLANKI IZ ZEMLJEPISA, ZGODOVINE IN NARAVOSLOVJA. — POLEG TEGLJA SPIS IVANA BUKOVINSKI - JA: Iz mojega življenja.

Koledar je bogato ilustriran.

Naročite ga pri:

Slovenic Publishing Company

216 West 18th Street
New York, N. Y.

Pošljite narocilo še danes!

ANEKDOTA

Francoškemu kralju Ludoviku XI. je neki knez postal nekoč v dar nenavadno

